

Sverige runt med Dagen

Gnesta

Nu heter han "Kalle" på riktigt

"Gnesta-Kalle", Rune Gnestadius, heter numera Kalle på riktigt. Är anställd på radion, underhållningssidan. En rikskändis. Och en man med åsikter:

- De gamla läsarsångerna är oslagbara, för där finns äktheten hela tiden.
- Barnatron finns förankrad i botten. Har man ingen tro, då tror jag man står lite med fötterna i luften.

Inför valet säger han: - Politik ska man nog ta försiktigt, för det ljugs så mycket från alla håll.

"Bor du i Gnesta? Då känner du Gnesta-Kalle då, hä hä!"

Ja, så lät det alltför ofta, när jag träffade folk i olika sammanhang och berättade varifrån jag kom. Som icke infödd hade jag faktiskt aldrig träffat Rune från Södertuna, ja "Gnesta-Kalle", alltså.

Men Gnesta-Kalle och hans fru Kerstin följde för sex år sedan sina barns goda exempel och slog sig ner i Gnesta året om, inte bara då sommarstugan hägrade. Kerstin tog över bokhandeln och maken fick leka "Violen från Gnesta" ett tag. Eftersom jag är skolbibliotekarie, fick jag anledning att träffa Gnesta-Kalle några gånger i hans roll som bokhandelsbiträde.

Sedan kunde jag svara "ja" på standardfrågan. I förra veckan tog jag några frågor i bagaget och stretade upp till familjen Gnestadius nya enplansvillan på Hästskovägen, dit några av Gnestas brantaste backar leder.

Kalle - inte Karl

■ Hur kan det bli *Kalle* av en som heter *Rune*?

- Ja, nu heter jag faktiskt *Kalle* - inte *Karl*! Härom året blev det tillåtet att ta extranamn, så jag gick ner till pastorexpeditionen och fick in det efter Rune och Edvin.

- Annars kommer *Kalle* av *Karlsson*, som jag ju hette tidigare. Och när jag som 15-åring kom till Stockholm, satte man till *Gnesta* för att skilja mig från alla andra inflyttade "Kallar".

■ Och nu finns till och med *Gnesta-Kalles* väg här i *Gnesta*, något som du fått uppleva redan under din livstid! Visste du om det där i förväg?

- Ja, dom ringde från kommunen och frågade om jag hade någonting emot det. Dom tyckte det passade bra just i Dansutområdet med alla "-dans"-vägar. Där var ju förr festplatsen i Gnesta, och som ung satt jag där och spelade. Många av

äktenskapen här i trakten har jag nog varit med och "spelat ihop".

■ Är det lättare att vara "kändis" här i Gnesta än uppe i Stockholm, t.ex.? Får du vara mer i fred på hemmaplan?

- Dom "riktiga" gnestaborna bryr sig inte om det här ett dugg. För dom ar jag fortfarande Rune från Södertuna! Sommargästerna kan ibland uppmärksamma det lite mera, men efter några år så har dom också vant sig.

- Fast det där med kändisskap... Jag brukar säga som så, att det inte spelar någon roll vad du har för jobb i detta liv, bara du gör din sak ärligt och riktigt. Alla måste ju finnas.

Om musik

■ Vad väljer du mest för radiokanal?

- Jag jobbar ju på radiounderhållningen, så det blir P3 en hel del, men även P1 och - inte minst på kvällarna - P2, för där finns det väldigt mycket fin musik. P3 kvällstid domineras ju av det här extremt moderna utbudet - hårdpop, etc. - och det är intresselös musik för den kommer att försvinna.

■ Så den kommer inte att bli nästa generations gammeldans?

- Finns ingen möjlighet. Man kan

ju lägga märke till hur det är med dagens 15-åringar, till exempel. Dom har ju nästan helt glömt vad dom lyssnade på i 12-årsåldern.

- Musik utan melodi, där man liksom bara dunkar av sig, den kanske är bra för stunden, men efter några år har dom kommit över det där och lärt sig vad musik egentligen är.

■ Nu har du producerat musikprogram i radio under ganska många år. Många klagar över brist på förnyelse inom SR. Ser du dig själv som en förnyare inom din bransch, eller kanske som en traditionernas upprätthållare?

- Att köra "Våra favoriter" 450 gånger låter kanske inte så förnyande, men jag har faktiskt haft del i det som nu är mer accepterat - att blanda religiös och profan musik.

- Då, i mitten på 60-talet, var det här ganska djärvt. Bland annat DAGEN skrev lite upprört: "Ska det verkligen vara så här?" en gång när jag hade med Jan Sparring i ett program.

■ Du fortsätter att följa med i den religiösa musiken...?

- Ja. Kanske är även den lite "urspårad" ibland. Det ska ju finnas ett budskap där, men det får ju inte dränkas i för hård musik.

Läsarsånger

- De gamla läsarsångerna är oslagbara, för där finns äktheten hela tiden. Sen har också vissa bidragit till att förnya den med bibehållen musikalisk kvalitet "av Guds nåde", t.ex. Göte Strandsjö och där finns budskapet kvar.

- I många andra fall låter det inte som om man menar det man sjunger. En del verkar försöka få fram ett

- Har man ingen tro, då tror jag man står lite med fötterna i luften, säger Rune Gnestadius, mer känd som Gnesta-Kalle.

GNESTA